

Medlem for Kristianshavn (Paulsen). I den Henseende mangler man Intet; men den Mangel, der var tilstede hos Finantsudvalget ifjor i den Henseende, erstattede vi ved at have Konferencer med dette ærede sølarde Medlem, og det Samme kunde gjøres nu, idet vi kunde søge fornyede Oplysninger hos det ærede Medlem om, hvorvidt denne Plan her passer til den senere udvidede Plan nordøst. Altsaa den Vandbygningskyndige vil man forgjæves søge i et særligt Udvalg, og Veien til den Søkyndige kjende vi fra ifjor. Lag deres Jernbane-Udvalg, eller hvilket de vil af de nedsatte Udvalg, om de fortjellige Slags Gifte o. besk., hvem er da særlig Sagkyndige? Naar vor ærede Stedformand (Høgsbro) har været Formand for Jernbaneudvalget, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) har været Ordfører, have de saa bygget Jernbaner? Nei, det kan ikke nytte at komme med Talemaader, der svæve i Luften, vi vide hvem vi ere, og hvor vi have med Sager at gjøre, der kræve speciel teknisk Kundskab, maa vi søge Hjælpen udenfra. Naar jeg har været med til at arbejde for en mindre befolket Havn, har jeg søgt Hjælp udenfra hos Folk, hvis praktiske Sømandskab jeg ganske vist ikke sætter ved Siden af det ærede Medlems for Kristianshavn, men som jeg dog nærer stor Ærbødighed for. Den samme Veie vil jeg nu foreslaa at gaa. Altsaa, hele den Theori om dette mageløse Udvalg, som De ville finde særlig for denne Sag, svæver i Luften, mine Herrer. Der er ingen Grunde derfor. Naar det dernæst blev fremhævet, at det var for ikke at forhale Sagen, maa jeg bemærke til det ærede Medlem for Aalborg (L. C. Nyholm), som blev meget fornærmet paa mig — Noget, som naturligtvis med hans bekjendte Godmodighed vil forsvinde, naar han læser mit Foredrag, som han blev fornærmet over; thi der er ikke Spor af Insinuation mod det ærede Medlem — at det ærede Medlems Foredrag, hvis jeg hukter, hvad han sagde første Gang, gif ud paa, at vi ikke maatte behandle Sagen paa Finantsloven, thi det var at forhale Sagen og udsætte den for ikke at komme frem. Deraf sluttede jeg, at det ærede Medlem vilde redde Frederikshavns Havn, det gaa saa med Finantsloven, som det vilde. Jeg derimod staar paa det Standpunkt, at jeg vil redde Finantsloven og med den Frederikshavns Havn, men ikke uden den Frederikshavns Havn, som angaar en Bevilling paa 2,200,000 Kr. Nu har det ærede Medlem fra Veire (Goltstein) ganske vist, for at komme det ærede Medlem til Hjælp — jeg veed ikke, om det er en Bjørnetjeneste eller hvilken anden Tjeneste — meddelt, at det er ikke blot særlig teknisk, vi ville behandle denne Lov, men ogsaa særlig finantskielt, og skulde det knibe, kunde vi gjøre det til en særlig lille Finantslov for sig selv under Form af en særlig Tilleggsbevillingslov. Jeg gratulerer de ærede Herrer,

der allerede begynde saa tidlig at lave helt nye Finantslove. Jeg skal sige, at Henviisningen til 1876 passer aldeles ikke. Dengang var det en overordenlig Samling, hvor Finantsloven var vedtagen, og hvor der kom til at foreligge Forslag til en Tilleggsbevilling paa 2,000,000 Kr. til Kanoner, som man nødvendigtvis maatte have under den Form; altsaa, Henviisningen hertil passer ikke. Medens vi forhandle en ordinær Finantslov i en ordinær Samling, skulde man have en lille nydelig Finantslov i Form af en Lov om Frederikshavns Havn ved Siden deraf! Kunne de Herrens konstitutionelle Begreber under denne Situation forlige sig dermed, ja, saa maa De rigtignot være finere, mere ophøjede, end jeg stakkels jordstrygende Medlem af Samfundet kan forstaa. Det er mine Betragtninger med Hensyn til Finantsudvalget. Jeg tror, at Sagen er overmaade vel forvaret i Finantsudvalget. (Munterhed). Ja, forvaret i den Forstand, at den lige saa sikkert kan blive fremmet der som noget andet Sted. Jeg har derhos den særlige Grund til netop at ønske den der, at den Erfaring, vi have haft iaar og navnlig ligeoverfor den høitærede Indenrigsminister, ikke giver mig nogen Betyggelse for, at Indenrigsministeren med en speciel Lov i sin Haand vil tage det fornødne Hensyn til Grundlovens § 49. Thi jeg gad vide, hvad der har berettiget Ministeren til at kjøbe Dampferger over Storebelt eller til at slutte Kontrakt med Hensyn til en Jernbane fra Masnedfund over Masnedø, der eksisterer ingen Bevilling i Kraft af Grundlovens Bestemmelser, der berettiger Ministeren dertil; men desagtet har han gjort det. Saaledes har han brugt de særlige Love ifjor, og saaledes vil han kunne bruge denne Lov, medmindre man vil have denne nye Udvei, denne mystelige lille Tingest, en Finantslov, indeholdende de Ønsker, der fremsættes af mine ærede Venner fra Frederikshavn (H. C. Nyholm) og fra Aalborg (L. C. Nyholm). Jeg skal altsaa med disse Momenter fra den tidligere Debat anbefale mit Forslag. Jeg sætter Pris paa, at det bliver prøvet og afgjort, medens der saglig Intet er at udsætte paa denne Veie, Sagen selv er lige sikker; men hvis Thinget vedtager mit Forslag, er det et Krav paa, at Thinget under de nuværende Forhold vil have, at det skal blive under Finantsloven, som hører derunder. Det er ikke for at slaa Landet, thi at slaa Ministeriet er at klappe Landet og at klappe Ministeriet er at nappe Landet, saaledes forstaaer jeg at klappe og nappe i dette Tilfælde. Det er altsaa ikke for at slaa Landet, men for at stille Situationen i hele dens Alvor frem for dem, der efter Grundloven bære Ansvar for Landets Styrelse, at jeg foreslaar dette; vi faae da at se, hvorledes deres Patriotisme stiller sig ligeoverfor Ansvar, naar Situationen er lagt saaledes, som et Folkething, der er valgt under de Forhold, hvorunder vi ere valgte, bør lægge den.